

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 grudnia 1985 r.

w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki Materiałowej i Paliwowej oraz terenowych inspektoratów gospodarki energetycznej.

Na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 12 listopada 1985 r. o zmianach w organizacji oraz zakresie działania niektórych naczelných i centralnych organów administracji państwowej (Dz. U. Nr 50, poz. 262) i art. 37 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o gospodarce energetycznej (Dz. U. Nr 21, poz. 96) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Szczegółowy zakres działania Ministra Gospodarki Materiałowej i Paliwowej.

§ 1. 1. Do zakresu działania Ministra Gospodarki Materiałowej i Paliwowej należy w szczególności:

1) ustalanie zasad racjonalnej i oszczędnej gospodarki

materiałami, surowcami, eksploatacji środkami trwałymi oraz podejmowanie działań tworzących warunki racjonalnego gospodarowania paliwami i energią.

- 2) opracowywanie prognoz kształtowania się bilansów surowcowo-materiałowych i energetycznych, z uwzględnieniem możliwości substytucji materiałowej i nośników energii oraz uzyskiwania oszczędności w drodze racjonalizacji użytkowania poszczególnych rodzajów paliw i energii,
- 3) opracowywanie programów wzrostu efektywności wykorzystania surowców, materiałów, paliw, energii i środków trwałych, stanowiących wyodrębnioną część narodowych planów społeczno-gospodarczych,
- 4) współdziałanie przy opracowywaniu projektów narodowych planów społeczno-gospodarczych i centralnych planów rocznych, zwłaszcza pod względem moż-

- liwości zrównoważenia bilansów energetycznych oraz spójności rozwoju gospodarki energetycznej z zakładanym rozwojem gospodarki narodowej, a także opiniowanie i inicjowanie zadań w zakresie racjonalizacji gospodarki energetycznej oraz produkcji środków technicznych służących do tego celu,
- 5) współdziałanie w ustalaniu i realizowaniu kierunków polityki zaopatrzenia materiałowo-technicznego gospodarki narodowej,
 - 6) koordynowanie procesu zaopatrzenia w surowce i materiały oraz centralnie finansowanego importu surowców i materiałów z państw zaliczonych do II obszaru płatniczego, a także prowadzenie zaopatrzenia gospodarki narodowej przez nadzorowane przedsiębiorstwa handlu zaopatrzeniowego,
 - 7) współdziałanie w kształtowaniu instrumentów sprzyjających doskonaleniu systemu zaopatrzenia materiałowego, handlu zaopatrzeniowego oraz gospodarowania zapasami surowców i materiałów, a także obniżeniu materiałochłonności i energochłonności produkcji,
 - 8) opiniowanie i opracowywanie bilansów materiałowych oraz ustalanie trybu reglamentacji materiałów w zakresie ustalonym dla niego w odrębnych przepisach,
 - 9) inicjowanie działań mających na celu wykorzystanie narzędzi o charakterze ekonomicznym, zmierzających do obniżenia materiałochłonności i energochłonności produkcji oraz pożądanego z gospodarczego punktu widzenia substytucji materiałowej, jak również działań stymulujących prawidłową eksploatację majątku trwałego,
 - 10) prowadzenie badań skuteczności oddziaływania instrumentów ekonomicznych, w tym cen, na racjonalne i oszczędne użytkowanie paliw i energii oraz poprawę i rozwój gospodarki energetycznej,
 - 11) ustalanie zasad opracowywania i stosowania norm i normatywów zużycia surowców, materiałów, paliw i energii oraz norm ubytków naturalnych,
 - 12) wprowadzanie zakazów produkcji wyrobów i stosowania technologii nadmiernie materiałochłonnych i energochłonnych,
 - 13) inicjowanie, rozszerzania zakresu obowiązkowej państwowej kwalifikacji jakości na wskazane imiennie wyroby o wysokiej materiałochłonności i energochłonności, z uwzględnieniem procesu produkcji i eksploatacji,
 - 14) koordynowanie działalności gospodarczej w zakresie eksploatacji majątku trwałego, a w szczególności napraw, konserwacji, ochrony przed korozją, zaopatrzenia w części zamienne i zespoły, gospodarki paliwo-smarowniczej,
 - 15) prowadzenie badań materiałochłonności i energochłonności poszczególnych działów i gałęzi gospodarki, a także procesów wytwarzania wyrobów, oraz opracowywanie propozycji zmian strukturalnych i kierunków racjonalizacji w gospodarce narodowej, zmierzających do zmniejszania materiałochłonności i energochłonności,
 - 16) opracowywanie analiz i ekspertyz stanu eksploatacji majątku trwałego w gospodarce narodowej,
 - 17) określanie wymagań eksploatacyjnych produkowanych środków trwałych przez jednostki gospodarki społecznej,
 - 18) tworzenie warunków stymulujących zbiorę, regenerację i utylizację płynów eksploatacyjnych oraz zbiorę, regenerację i dystrybucję części i zespołów zamiennych,
 - 19) tworzenie warunków stymulujących pozyskiwanie i wykorzystanie surowców wtórnych na zaopatrzenie produkcji przemysłowej i usług (fundusze celowe, ceny, podatki, dopłaty i inne),
 - 20) ustalanie zasad stosowania opakowań i metod pakowania oraz gospodarki opakowaniami, opiniowanie celowości produkcji i importu materiałów opakowaniowych, opakowań, maszyn i urządzeń do produkcji opakowań,
 - 21) wydawanie przepisów w sprawach eksploatacji urządzeń i instalacji energetycznych, o których mowa w art. 30 ust. 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o gospodarce energetycznej (Dz. U. Nr 21, poz. 96), zwanej dalej „ustawą”,
 - 22) określanie kierunków postępu technicznego i organizacyjnego w gospodarce magazynowej,
 - 23) określanie dodatkowych wymagań kwalifikacyjnych poza wymaganiami wynikającymi z taryfikatorów dla osób zajmujących się eksploatacją urządzeń i instalacji energetycznych (art. 32 ust. 2 ustawy), a także inicjowanie programów i form szkolenia tych osób oraz ustalanie trybu stwierdzania dodatkowych kwalifikacji,
 - 24) wydawanie wytycznych dotyczących doboru paliw i energii dla poszczególnych grup użytkowników, urządzeń energetycznych i procesów produkcyjnych,
 - 25) określanie kierunków pomocy jednostkom gospodarczym, osobom fizycznym i innym podmiotom, tworzącym własne źródła energii przy wykorzystaniu lokalnych zasobów energetycznych,
 - 26) gospodarowanie środkami finansowymi przyznawanymi z budżetu państwa na popieranie szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej przedsięwzięć w zakresie poprawy gospodarki energetycznej oraz zadań związanych z wykorzystywaniem zasobów paliw i źródeł energii o lokalnym znaczeniu, a także występowanie z wnioskami o stosowanie innych preferencji ekonomicznych w tym zakresie,
 - 27) popularyzowanie zasad oszczędnej i racjonalnej gospodarki energetycznej, surowcami i materiałami, w szczególności przez organizowanie wystaw i konkursów, inicjowanie wydawnictw, publikacji prasowych, programów radiowych i telewizyjnych,
 - 28) udzielanie pomocy finansowej jednostkom gospodarczym, które podejmują przedsięwzięcia zmierzające do obniżenia materiałochłonności i energochłonności produkcji,
 - 29) realizowanie zadań obronnych,
 - 30) wykonywanie innych zadań określonych w odrębnych przepisach.
2. Zasady tworzenia rezerw państwowych oraz gospodarowania nimi, jak również tryb współpracy w tym zakresie z innymi organami, instytucjami i jednostkami gospodarki społecznej regulują odrębne przepisy.
- § 2. Do zakresu działania Ministra Gospodarki Materiałowej i Paliwowej należy ponadto:
- 1) inicjowanie opracowań oraz opiniowanie i kwalifikowanie przedstawianych do uzgodnienia Polskich Norm dotyczących jakości paliw i energii, urządzeń i instalacji energetycznych oraz obiektów budowlanych i ich elementów pod względem wpływu tych norm na poziom zużycia lub strat paliw i energii albo poboru mocy elektrycznej,

2) występowanie z wnioskami w sprawach gospodarki energetycznej, należących do właściwości innych organów administracji państwowej, a w szczególności dotyczących:

- a) zakresu i trybu uzgadniania rozwiązań technicznych inwestycji i modernizacji instalacji energetycznych oraz obiektów budowlanych (art. 16 ust. 3 ustawy),
- b) uchylecia lub zmiany technicznych warunków przyłączenia urządzeń energetycznych do wspólnej sieci (art. 18 ust. 2 ustawy),
- c) podejmowania inwestycji wspólnych przez jednostki gospodarki społecznej, zmierzających do racjonalizacji gospodarki energetycznej (art. 19 ustawy),
- d) normatywnych wskaźników jednostkowego zużycia paliw i energii lub innych normatywnych wskaźników energetycznych dla produkowanych urządzeń (art. 21 ustawy),
- e) przepisów dotyczących dostarczania i odbioru paliw i energii ze wspólnych sieci (art. 24 ust. 4 ustawy),
- f) ograniczeń w dostawie lub zużyciu poszczególnych rodzajów paliw i energii (art. 26 ust. 1 ustawy),

3) rozpatrywanie odwołań od decyzji, zaleceń pokontrolnych i orzeczeń o nałożeniu kary pieniężnej, wydanych przez terenowe inspektoraty gospodarki energetycznej na podstawie art. 17 ust. 1, art. 31 ust. 1 i 2, art. 39 i 40 ustawy,

4) przedstawianie właściwym organom administracji państwowej wyników kontroli, ocen i wniosków oraz innych informacji z dziedziny gospodarki energetycznej.

§ 3. Minister Gospodarki Materiałowej i Paliwowej w zakresie swego działania:

- 1) prowadzi oraz inicjuje i koordynuje w porozumieniu z właściwymi ministrami prace naukowo-badawcze, rozwojowe i wdrożeniowe,
- 2) prowadzi działalność popularyzacyjno-informacyjną,
- 3) organizuje i koordynuje doskonalenie kadr,
- 4) współdziała z innymi organami w doskonaleniu systemu kształcenia kadr,
- 5) prowadzi i koordynuje współpracę gospodarczą i naukowo-techniczną z zagranicą.

§ 4. 1. W zakresie ustalonym w § 1 Minister Gospodarki Materiałowej i Paliwowej dokonuje przez podległe organy kontroli, analizy i oceny gospodarki materiałowej oraz eksploatacji środków trwałych w jednostkach gospodarki społecznej.

2. Minister Gospodarki Materiałowej i Paliwowej może w porozumieniu z właściwymi ministrami powierzać wykonywanie funkcji kontrolnych, o których mowa w ust. 1, organom inspekcji i kontroli innych państwowych jednostek organizacyjnych.

§ 5. W odniesieniu do jednostek gospodarki społecznej i nie społecznej, oraz osób fizycznych i innych podmiotów wytwarzających i zużywających paliwa i energię na cele produkcji i świadczenia usług Minister Gospodarki Materiałowej i Paliwowej inicjuje i kształtuje kierunki poprawy i rozwoju gospodarki energetycznej, stosując następujące formy działania:

1) wykonywanie kontroli stanu i sposobów prowadzenia gospodarki energetycznej oraz wydawanie zaleceń pokontrolnych, w zakresie określonym w § 6,

2) opiniowanie i kwalifikowanie przedstawionych do uzgodnienia rozwiązań technicznych inwestycji i modernizacji, mających wpływ na przetwarzanie, przesyłanie i użytkowanie paliw i energii, dotyczących instalacji energetycznych i obiektów budowlanych, obejmujące w szczególności dobór nośników energii, technologii, urządzeń, konstrukcji i materiałów, w zakresie mającym wpływ na przewidywane zużycie paliw i energii,

3) opiniowanie i kwalifikowanie przedstawionych wniosków o uzgodnienie produkcji określonych urządzeń energetycznych, ich importu lub nabycia za granicą licencji na ich produkcję, pod względem parametrów energetycznych, doboru nośników energii oraz wielkości produkcji przeznaczonej na rynek krajowy,

4) określanie rodzajów urządzeń energetycznych, których produkcja, import lub nabycie za granicą licencji na ich produkcję podlega uzgodnieniu, oraz trybu tego uzgodnienia, a także wydawanie zakazów sprzedaży w kraju urządzeń energetycznych, które nie spełniają wskaźników normatywnych bądź warunków ustalonych w drodze uzgodnienia,

5) doradztwo techniczne i ekonomiczne,

6) wykonywanie specjalistycznych pomiarów i ekspertyz.

§ 6. 1. Zakres kontroli, o której mowa w § 5 pkt 1, dotyczy przestrzegania przepisów i zasad w dziedzinie gospodarki energetycznej przez jednostki gospodarki społecznej i nie społecznej, osoby fizyczne i inne podmioty zużywające paliwa i energię na cele produkcji i świadczenia usług, a w szczególności:

1) przestrzegania przepisów i zasad racjonalnego i oszczędnego użytkowania paliw i energii,

2) przestrzegania przepisów w sprawach dostarczania i odbioru paliw i energii ze wspólnych sieci oraz warunków przyłączania urządzeń i instalacji energetycznych do tych sieci,

3) stosowania się do nakazów i zakazów wydawanych na podstawie art. 23 i 26 ustawy,

4) przedstawiania do uzgodnienia wniosków, o których mowa w § 5 pkt 3, dotyczących produkcji, importu lub nabycia za granicą licencji na produkcję określonych urządzeń energetycznych oraz dotrzymywania normatywnych bądź uzgodnionych parametrów energetycznych urządzeń produkowanych i importowanych,

5) przedstawiania do uzgodnienia rozwiązań technicznych inwestycji i modernizacji, o których mowa w § 5 pkt 2, oraz stosowania się do warunków uzgodnień,

6) przestrzegania przepisów w sprawach eksploatacji urządzeń i instalacji energetycznych oraz kwalifikacji osób zajmujących się eksploatacją.

2. Zakres kontroli w jednostkach gospodarki społecznej, stosownie do rodzaju ich działalności, obejmuje ponadto:

1) przestrzeganie zasad racjonalnego przetwarzania i przesyłania paliw i energii oraz przepisów dotyczących dysponowania mocą i energią lub ilością paliwa we wspólnych sieciach,

2) stosowanie się do decyzji wydawanych na podstawie art. 17, 31 i 34 pkt 5 ustawy,

3) prowadzenie ewidencji i analizy zużycia paliw i energii oraz ustalanie wskaźników jednostkowej energochłonności wytwarzania wyrobów i świadczenia usług,

- 4) zapewnienie warunków organizacyjnych i technicznych, właściwych dla racjonalnego i oszczędnego użytkowania paliw i energii,
- 5) wykonywanie innych zadań nałożonych przez ustawę na jednostki gospodarki społecznej.

§ 7. W razie stwierdzenia niewłaściwej gospodarki energetycznej lub w celu jej poprawy Minister Gospodarki Materiałowej i Paliwowej nakazuje stosowanie odpowiednich środków, a także dokonywanie zmian w procesach technologicznych i rozwiązaniach konstrukcyjnych urządzeń energetycznych i obiektów budowlanych.

§ 8. Minister Gospodarki Materiałowej i Paliwowej wykonuje swoje zadania, współdziałając z właściwymi ministrami, kierownikami urzędów centralnych oraz wojewodami i prezydentami miast: stołecznego Warszawy, Krakowa i Łodzi.

Rozdział 2

Szczegółowy zakres działania i siedziby terenowych inspektoratów gospodarki energetycznej.

§ 9. 1. Terenowe inspektoraty gospodarki energetycznej, zwane dalej „inspektoratami”, są organami Ministra Gospodarki Materiałowej i Paliwowej do spraw gospodarki energetycznej, działającymi na wyznaczonym obszarze państwa.

2. W skład inspektoratów mogą wchodzić, w zależności od potrzeb, zamiejscowe komórki organizacyjne tworzone i znoszone przez Ministra Gospodarki Materiałowej i Paliwowej po uzgodnieniu z zainteresowanymi wojewodami.

3. Działalnością inspektoratu kieruje dyrektor powoływany i odwoływany przez Ministra Gospodarki Materiałowej i Paliwowej.

4. Organizację wewnętrzną inspektoratów określa Minister Gospodarki Materiałowej i Paliwowej.

§ 10. Ustala się następujące siedziby oraz terytorialny zakres działania inspektoratów:

- 1) Okręgowy Inspektorat Gospodarki Energetycznej w Mieście Stołecznym Warszawie — dla województw: stołecznego warszawskiego, białostockiego, ciechanowskiego, łomżyńskiego, łódzkiego, ostrołęckiego, piotrkowskiego, siedleckiego, skierniewickiego i suwalskiego,
- 2) Okręgowy Inspektorat Gospodarki Energetycznej w Bydgoszczy — dla województw: bydgoskiego, olsztyńskiego, płockiego, toruńskiego i wrocławskiego,
- 3) Okręgowy Inspektorat Gospodarki Energetycznej w Gdańsku — dla województw: elbląskiego, gdańskiego, koszalińskiego, słupskiego i szczecińskiego,
- 4) Okręgowy Inspektorat Gospodarki Energetycznej w Katowicach — dla województw: bielskiego, częstochowskiego i katowickiego,
- 5) Okręgowy Inspektorat Gospodarki Energetycznej w Krakowie — dla województw: krakowskiego, krośnieńskiego, nowosądeckiego, przemyskiego, rzeszowskiego i tarnowskiego,
- 6) Okręgowy Inspektorat Gospodarki Energetycznej w Poznaniu — dla województw: gorzowskiego, kaliskiego, konińskiego, leszczyńskiego, pilskiego, poznańskiego, sieradzkiego i zielonogórskiego,
- 7) Okręgowy Inspektorat Gospodarki Energetycznej w Radomiu — dla województw: białkopodlaskiego, chełmskiego, kieleckiego, lubelskiego, radomskiego, tarnobrzeskiego i zamojskiego,

- 8) Okręgowy Inspektorat Gospodarki Energetycznej we Wrocławiu — dla województw: jeleniogórskiego, legnickiego, opolskiego, wałbrzyskiego i wrocławskiego.

§ 11. 1. Inspektoraty wykonują kontrolę gospodarki energetycznej w zakresie, o którym mowa w § 6. oraz wydają — w trybie ustalonym odrębnie — zalecenia kontrolne mające na celu usunięcie uchybień i nieprawidłowości ujawnionych w toku kontroli oraz zapobieżenie marnotrawstwu i nieracjonalnemu zużyciu paliw i energii.

2. Inspektoraty podejmują działania tworzące warunki racjonalnego gospodarowania paliwami i energią, w tym:

- 1) opiniują wojewódzkie plany społeczno-gospodarcze oraz plany zagospodarowania przestrzennego miast i rejonów w części dotyczącej gospodarki energetycznej, w szczególności pod względem możliwości pokrycia potrzeb energetycznych, zapewnienia warunków racjonalnego użytkowania oraz wykorzystania możliwości wzajemnej zastępowalności poszczególnych rodzajów paliw i energii, a także wykorzystania istniejących rezerw energetycznych,
- 2) opiniują bilanse cieplne oraz inicjują koncepcje zaopatrzenia poszczególnych aglomeracji w ciepło, a także koncepcje pokrycia potrzeb energetycznych zabudowy rozproszonej w mieście i na wsi,
- 3) występują z wnioskami w sprawach podejmowania inwestycji wspólnych przez jednostki gospodarki społecznej, mających na celu racjonalizację gospodarki energetycznej,
- 4) prowadzą badania energochłonności procesów wytwarzania wyrobów i świadczenia usług oraz kontrole problemowe i opracowują wnioski zmierzające do poprawy stanu gospodarki energetycznej,
- 5) inicjują prace badawczo-rozwojowe, pomiary i ekspertyzy oraz nowe rozwiązania konstrukcyjne maszyn i urządzeń, a także produkcję środków technicznych na potrzeby racjonalizacji gospodarki energetycznej,
- 6) określają rodzaje nośników energii stosowanych w produkcji i usługach, z uwzględnieniem ich wzajemnej zastępowalności, stosownie do wytycznych Ministra Gospodarki Materiałowej i Paliwowej,
- 7) prowadzą doradztwo techniczne i ekonomiczne oraz popularyzują zasady racjonalnej i oszczędnej gospodarki energetycznej.

3. Inspektoraty inicjują i kształtują kierunki poprawy i rozwoju gospodarki energetycznej w działalności podmiotów gospodarczych, o których mowa w § 6 ust. 1, wytwarzających i zużywających paliwa i energię na cele produkcji i świadczenia usług, w szczególności przez:

- 1) inicjowanie zadań z zakresu racjonalizacji gospodarki energetycznej,
- 2) opiniowanie i kwalifikowanie przedstawianych do uzgodnienia — określonych przez Ministra Gospodarki Materiałowej i Paliwowej — rozwiązań technicznych inwestycji i modernizacji, mających wpływ na przetwarzanie, przesyłanie i użytkowanie paliw i energii, dotyczących instalacji energetycznych i obiektów budowlanych, obejmujące w szczególności dobór nośników energii, technologii, urządzeń, konstrukcji i materiałów w zakresie mającym wpływ na przewidywane zużycie paliw i energii,
- 3) rozpatrywanie przedstawianych do uzgodnienia wniosków oraz wydawanie decyzji w sprawach trwałego wycofania z eksploatacji urządzeń i instalacji energetycznych służących do wytwarzania i przesy-

łania energii i paliw, przyłączonych do wspólnej sieci,

- 4) współdziałanie w opracowywaniu zasad i planów ograniczeń w dostawie lub zużyciu poszczególnych rodzajów paliw i energii w razie niedoboru,
- 5) występowanie, w wypadkach uzasadnionych technicznie i ekonomicznie, do jednostek zarządzających wspólną siecią z wnioskami w sprawie uchylenia lub zmiany warunków przyłączenia urządzeń energetycznych do wspólnej sieci,
- 6) opiniowanie wniosków w sprawach finansowania — ze środków przyznanych Ministrowi Gospodarki Materiałowej i Paliwowej z budżetu państwa — przedsięwzięć w zakresie poprawy gospodarki energetycznej i zadań związanych z wykorzystaniem zasobów paliw i źródeł energii o lokalnym znaczeniu, a także wniosków w sprawach innych preferencji ekonomicznych.

§ 12. 1. Do zakresu działania inspektoratów, oprócz zadań wymienionych w § 11, należy również:

- 1) nakładanie kar pieniężnych na kierowników i pracowników jednostek gospodarczych oraz na te jednostki w wypadkach przewidzianych w art. 39 i 40 ustawy, a także występowanie z wnioskami o ukaranie w sprawach wymienionych w art. 38 ust. 1 i 2 ustawy,
 - 2) podejmowanie — w porozumieniu z właściwymi terenowo jednostkami organizacyjnymi uprawnionymi do dysponowania mocą i energią lub ilością paliwa we wspólnych sieciach — doraźnych działań w wypadkach awaryjnych ograniczeń dostawy tych nośników energii,
 - 3) opracowywanie informacji, ocen i wniosków oraz wykonywanie innych zadań z zakresu gospodarki energetycznej, wynikających z przepisów szczególnych lub zleconych przez Ministra Gospodarki Materiałowej i Paliwowej.
2. W wypadkach uzasadnionych technicznie i ekono-

micznie inspektoraty mogą nakazać jednostkom gospodarki uspołecznionej:

- 1) realizację przedsięwzięć bądź zastosowanie środków mających na celu zapobieżenie nieracjonalnemu zużyciu paliw i energii lub poprawę gospodarki energetycznej, w tym także dokonanie zmian w procesach technologicznych oraz rozwiązaniach konstrukcyjnych urządzeń energetycznych i obiektów budowlanych,
- 2) wykorzystanie istniejących rezerw energetycznych na potrzeby innych jednostek gospodarki uspołecznionej i nie uspołecznionej, osób fizycznych i innych podmiotów na warunkach ustalonych w umowach zawartych między zainteresowanymi,
- 3) okresowe lub trwałe wycofanie z eksploatacji w określonym terminie urządzeń i instalacji o nadmiernej energochłonności bądź zagrażających bezpieczeństwu obsługi lub otoczenia.

§ 13. Inspektoraty wykonują swoje zadania współdziałając z innymi organami kontroli oraz z terenowymi organami administracji państwowej.

Rozdział 3

Przepisy końcowe.

§ 14. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 marca 1982 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki Materiałowej (Dz. U. Nr 11, poz. 87),
- 2) rozdział 1 i 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 1984 r. w sprawie szczegółowego zakresu i trybu działania Głównego Inspektora Gospodarki Energetycznej oraz terenowych inspektoratów gospodarki energetycznej (Dz. U. Nr 46, poz. 245).

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1986 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner